

ויהי כל נפש יצאי ירך יקרב שבעים נפש ויוסף היה במצרים
וימות יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל פרו וישרצו
וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ויאמר אל
עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממונו הנה נתחכמה כל פן
ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ויוסף גם הוא על עמאיו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ וישמו עליו ערי מסים למען עשה בסבלתם
ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס וכאשר יענו
אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו מצרים
את בני ישראל בפרך וימררו את חייהם בעבדה קשה בזמר
ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
בפרך ויאמר מלך מצרים למולדת העברית אשר עם האזת
עפרה ושם השנית פועה ויאמר בילדן את העבריות והאיהן
על האבנים אם בן הוא והמותן אתו ואם בת הוא וזויה ותיראן
המולדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים
ותזיין את הילדים ויקרא מלך מצרים למולדת ויאמר ביהן
מדוע עשיתן הדבר הזה ותזיין את הילדים ותאמן המולדת אל
פרעה כי לא נשעים המצריות העבריות כי זויות הנה בטרם תבוא אליהן
המולדת וילדו ויטב אלהים למולדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי
כי יראו המולדת את האלהים וישע להם בתים ויצו פרעה לכת עמו
לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תזיין
ויקח איש מביתו ויקח את בתו ותקח האשה ותלד בן ותרא אתו
כי טוב הוא ותצלתו שלשה ירחים ולא יכלה עוד הצפניו ותקחו לו
תבה גמא ותזמרה בזמר ובזפת ותשים בה את הילד ותשים בסוף על
עפת היאר ותתעב אחתו מרזק לרעהמה יעשה לו ותרד בת פרעה
לרזק על היאר ועשרתיה הלכה על יד היאר ותרא את התבה
בתוך הסוף ותשלח את אמותה ותקחה ותפתח ותראה את הילד
והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה ותאמר אחתו
אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מונקת מן העבריות והינך
לך את הילד ותאמר לה בת פרעה כמי ותכר העלמה ותקרא
את אם הילד ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד הזה
והינקתו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו
ויגדל הילד והבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו
מושה ותאמר כי מן המים משיתתו והי בימים ההם ויגדל
מושה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה
איש עברי בואחיו ויפן כה וכה וירא כי אין איש ידך את
המצרי ויעמנהו בזומו וינא כיום השני והנה עלני אנשים
עברים נלים ויאמר לרשע למה תכה רעך ויאמר מי לבוך
לאיש ער ושיפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר תרגת
את המצרי וירא משה ויאמר אכף נודע הדבר ועלמל פרעה
את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני
פרעה וישב בארץ מדין ועב על הבאר ולכהן מדין עבד
גנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהלים להשקותה
לאן אביהן ויבאו הרעים וירשום ויקם משה ויעען וישק
את נאמם ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן
בא היום והאמן איש מצרי העיניו מיד הרעים וגם דלה
דלה לנו וישק את הנאן ויאמר אל גנתו ואיו נמהזה ענתן
את האיש קראן לו ויאכל לחם וואלמשה נשבת את האיש